

Sigueu bons, sigueu audaços

Les dues filles de Francesc Dalmau, Laura i Marta, amb l'autor i els presentadors del llibre Foto: LLU SERRAT.

L'alcalde de Palamós, el republicà Lluís Puig, el va definir tan encertadament al principi de l'acte, que la resta de convidats a la presentació de la biografia del metge i polític Francesc Dalmau, escrita per Francesc Marco Palau, no van deixar de fer-hi referència. Perquè les virtuts que va remarcar de “bonhomia, perseverança i audàcia”, de les quals l'homenatjat havia donat proves tan notòries al llarg de la seva vida que, en alguns episodis, arriben a semblar fins i tot novel·lesques, són les mateixes que a aquesta hora fan falta per abordar els reptes que se li presenten a Catalunya, com va expressar-ho en el seu torn de paraula el vicepresident i conseller d'Economia de la Generalitat, Oriol Junqueras.

Els centenars de persones que van acudir ahir al migdia al teatre La Gorga de Palamós per retre tribut al seu veí, al seu metge, probablement ja comptaven amb uns discursos elogiosos i amb el recordatori de les proeses del seu fill adoptiu (fugir nedant del batalló de càstig d'Algesires per arribar a Gibraltar i acabar participant en el desembarcament aliat a Normandia no és pas poca broma), però no que en sortiren tan emocionats, tan agraïts i predisposats a ser generosos amb el record dels seus. Amb la sala desbordada (molta gent es va haver de quedar a fora), ressonava encara la veu en off del biografat assegurant que després de la guerra l'havien empresonat “pel fet de ser fill del meu pare”, quan l'historiador i exconseller Joaquim Nadal va aclarir que el llibre és també una reivindicació de Laureà Dalmau, igualment metge i diputat al Parlament durant la República, ponent de l'Estatut de Núria i exiliat de llarga durada, com el seu fill. També Laureà havia estat un model d'enteresa i bondat entre els seus coetanis, com per als fills de Miquel Santaló, que a bord del vaixell que els duia cap a l'exili mexicà van dirigir l'última mirada a la costa gironina justament per “recordar amb emoció les agradables hores passades a casa del doctor Dalmau a la Fosca”. Per Nadal, no hi ha dubte que “el pare va transmetre genèticament al fill aquest perfil d'home bo”, que també quedaria empeltat en la generació següent, la dels Marçal Casanovas, Josep Rahola, Heribert Barrera o Josep Pallach.

Molts d'ells han estat recuperats i reivindicats gràcies a la labor vigilant de la Fundació Josep Irla, editora de la biografia de Dalmau. Pel president d'aquesta institució, Josep Huguet, més que d'un honor, es tracta d'una “anomalia”, perquè es veuen obligats a exercir una mena de suplència civil a la desídia de l'Estat espanyol, la política obstrucccionista del qual va considerar “una excepció a Europa en matèria de memòria històrica”. Francesc Marco, l'autor del llibre, ha fet almenys justícia a la figura de Francesc Dalmau, de qui va repassar l'extraordinària peripècia vital. Escoltant-lo, Junqueras es va convèncer que “qualsevol de nosaltres hem viscut molt millor que qualsevol de les generacions que ens han precedit”, però aquest mateix benestar, va afegir, pot fer caure en “la temptació de pensar que les coses van anar com havien d'anar, que no hi havia res a fer”. Per contra, va proposar un exercici: “Intenteu mirar-ho amb els ulls d'aquella generació, abans que passés res, i entendreu quanta il·lusió i quanta esperança hi havia al seu cor, i també copsareu, ni que sigui mínimament, el seu dolor i la seva tristesa, i la fortalesa amb què s'hi van haver de sobreposar.” Per això mateix, va afegir, “són tan excepcionals també des del punt de vista humà” i el referent més ferm per al dia d'avui: “Si sou capaços de mirar amb els seus ulls, sentireu que les forces us desborden i que sou capaços de fer totes les puntades que calguin per cosir el nostre país.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 18-01-2016 Pàgina 14

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/933627-sigueu-bons-sigueu-audacos.html>